

[Waldorff]

lig kunne forestille sig noget, der var endnu værre, men måske skulle man lige sige, hvad det handlede om, for nu gjorde hr. Bollmann det så kort, og hr. Arne Melchior har jo sagt, at man ikke rigtig har læst de lovforslag, som man har indgået forlig om. Det, der sker, er, at man trækker de tre portioner ud, som staten har hugget fra lønarbejderne; derefter har man tænkt sig løbende at udhule personfradraget ved at tage energipriserne ud af dyrtidsreguleringen, og endelig har man også gjort det til et princip, at ændringer som følge af devalueringer også trækkes ud af reguleringspristallet, når vi skal til at beregne skalatrin og personfradrag. Man har selvfølgelig ikke været så konsekvent, som man kunne have været. Hvis det var rigtigt, siges det i bemærkningerne, skulle personfradraget have været helt ned på 15.200 kr., men det var alligevel for groft selv for en socialdemokratisk regering, så derfor sagde man 15.500 kr. Da de andre så kom til, kom det op på 16.000 kr., og det er selvfølgelig en forbedring, men det er ikke nogen undskyldning for, at man afviger fra det personfradrag, som man skulle have haft, og som ifølge bemærkningerne er 16.100 kr. Det er imidlertid temmelig uigennemskueligt, men vi kan muligvis få det opklaret.

Det, man så gør samtidig, er, at man hæver udskrivningsprocenten, og det vil jeg godt sige en lille smule om. Selve forskydningen inden for skatteopkrævningen, som siger en højere udskrivningsprocent, men så også et højere personfradrag og en højere proportionalgrænse, må siges at være et rigtigt princip, men sådan som regeringen gør det, hvor man hæver udskrivningsprocenten og samtidig forringer personfradraget, er det – og det må da også kunne ses af en socialdemokrat – klart asocialt. Og der er i virkeligheden ikke noget som helst andet argument for dette, end at nu skal staten have kradset nogle penge ind, og derfor slår man ind på dette felt, hvor man kan forudse, at det vil være svært at rejse særlig mange protester. Det er det, der sker hver gang. Regeringen opgiver gang på gang at ændre ved skattesystemet dér, hvor der dels er noget at hente, dels faktisk også er råd til at skære ned i et forbrug. Men netop sådan noget som et personfradrag kan man roligt begynde at skære ned i, fordi man ved, at der ikke kom-

mer de massive protester fra befolkningen mod sådan noget.

Så vil jeg godt til sidst stille et spørgsmål til det radikale venstre, som man kan besvare ved lejlighed. Det lyder: hvordan kan man egentlig forsvare at gå med til en række ting, som præcis rammer mellemindkomsterne? Det blev illustreret heroppefra, at også dette forslag kommer til forholdsvis at ramme mellemindkomsterne hårdest. Det falder oven i forslaget om socialindkomsten, og jeg vil da godt spørge, hvordan det radikale venstre og hr. Bernhard Baunsgaard, der netop har været en af dem, der kraftigst gjorde opmærksom på sammenstødet mellem skattelovgivning og sociallovgivning, kan forsvare at gå ind for dette.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal ikke her give udtryk for nogen stor glæde over forslaget, men jeg må selvfølgelig sige, at jeg altid har haft hr. Anders Andersen som et forbillede, også på det skatpolitiske område, og jeg skal da indrømme, jeg i sin tid protesterede kraftigt, da hr. Anders Andersen slog ind på denne linje og ophævede lex Bernhard. Men selvfølgelig skal man tage ved lære af de store, og det har jeg og mit parti gjort. Vi har videreført den tanke, som hr. Anders Andersen for et års tid siden fostrede her i tinget og fik realiseret, og så må vi selvfølgelig sige, at når lex Bernhard dengang blev ophævet, har vi i bedste samdrægtighedsånd imødekømt hr. Bernhard Baunsgaard og indført en ny lex Bernhard her. På den baggrund skal vi anbefale forslaget, som det foreligger.

Flygaard (DR):

Man kan for så vidt betragte det foreliggende forslag som en konsekvens af ændringen af reguleringspristallet, men selv om denne betragtning skulle være rigtig, kan retsforbundet ikke medvirke til gennemførelsen af det foreliggende forslag.

Vi vil gerne pege på nogle ting, der efter vores opfattelse kan forklare og også sagligt begrunde, hvorfor vi ikke kan være med ved gennemførelsen af det foreliggende lovforslag.

Retsforbundet har ofte givet udtryk for, at vi ønsker en indkomstskattereform, der indeholder bl. a. følgende elementer: overgang til